

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

„PINCZÉREK LAPJA“

A hazai szállodások, vendéglősök, kávéosok, pinczerek és kávéházi segédek érdekeit felkaroló szakközlöny.

„Az első magyar orsz. pinczemesterek és pinczemunkások egylete“, a „budapesti kávéházi segéd egylet“, a „Szatmár-Németi pinczér-egylet“ a „Székesfejérvári pinczér-egylet“, a „Szombathelyi pinczér betegsegélyző-egylet“, a „Győri pinczér-egylet“, a „Révkomáromi vendéglősök és kávéosok ipartársulata“, az „Aradi pinczér-egylet“-nek, a „Szabadkai pinczér-egylet“-nek, az „Aradi vendéglősök és kávéosok egyesületé“-nek, az „Ujvidéki szállodások, vendéglősök és kávéosok ipartársulata“-nak, a „Miskolci pinczér-egylet“-nek, a „Kassai vendéglősök, kávéosok, korecsmárosok és pinczerek egyleté“-nek, a „Székesfejérvári vendéglősök kávéosok és italmérők ipartársulata“-nak, az „Ujpesti szállodások, vendéglősök és korecsmárosok ipartársulata“-nak és a létesítendő országos pinczér-egyesület budapesti központi mozgalmi bizottságának, a „Szegedi pinczeregyelet“-nek

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik havonként kétszer, minden hó 5-én és 20-án.		Laptulajdonos és felelős szerkesztő:	Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Előfizetési ár:		IHÁSZ GYÖRGY.	VII. kerület, Akácfa-utca 7-dik szám. Kéziratok és előfizetések ide intézendők.
Egész évre 12 kor.	Félévre 6 kor.		
Háromnegyed évre 9 „	Évnyegyedre 3 „		

Figyelmeztetés. A „Magyar Vendéglősök Országos Szövetsége“ f. évi szeptember hó 3. és 4. napján tartandó közgyűlése alkalmából Gundel János szövetségi elnök közbenjárására a nagymélt. m. kir. kereskedelemügyi miniszterium a kongresszusra utazóknak a gyorsvonatokra is érvényes mérsékelt áru vasuti jegyeket engedélyezett, felhívjuk ennél fogva mindazon vidéki kartársakat, kik a „szövetségi közgyűlésen részt venni óhajtanak, hogy ezen szándékukat a „Budapesti szállodások, vendéglősök és korecsmárosok ipartársulatánál“ (Budapest, IV., Himző-utca 1. sz.) azonnal jelentsék be.

Szeptember 3.

Szeptember 3-ika rohamosan közeledik, amely elé kell, hogy a legmelegebb érdeklődéssel tekintszen minden szaktárs, kiből a nemesebb érzék, az emberséges törekvések iránti érzék és a jobb jövőbe vetett bizalom még ki nem veszett. Szeptember 3-ika az önvédelem leg-nemesebb, leghumánusabb harcának leg-szebb és legkomolyabb napja. Ekkor bontják ki újra azt a zászlót, amely alatt sorakozni, küzdeni és áldozni

minden szaktársnak elodázhatatlan kötelessége, ki a maga és családja jövőjét, boldogulását és tisztességét kényerét félti. Minden szaktársunk, aki munkaképtelen korában nem akar házról házra kilineselni és felpanaszolt koldus alamizsnáért a hatóságilag engedélyezett koldusoknak konkurencziát csinálni, tehát nem akar **orvokoldus** lenni, szeretett családját, pedig nem szándékozik úgy szélnék ereszteni, mint őszszel a fa sárga leveleit. Mert ő is ember és tudja, mivel tartozik önmagának, becstületes nevének, jellemének és a köztszűzességnek.

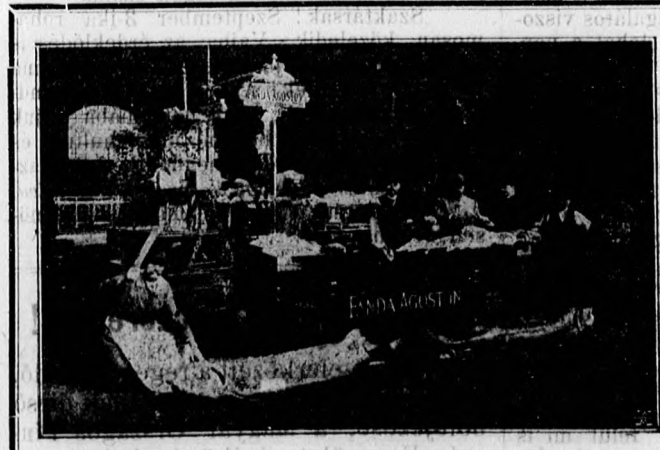
Ez a körülmény teszi oly kiválóvá és nevezetessé a szeptember 3-ikát. Ez a megdönthetetlen igazság avatja oly fontossá, ipari életünkben oly kimagaslóvá és áldottá! Szeptember 3-ikán lesz a leghumánusabb közgyűlés, az országos nyugdíjgyesület közgyűlése. Hányan vesznek benne részt, ki tudná azt előre megmondani, de hogy minden szaktársnak melegen érdeklődnie, — jobban mondván — érdekelve kell lennie e közgyűlésen, az oly bizonyos, mint a halál. Erre kötelezi saját jól felfogott érdeke, üzleti viszonyai és a kor szelleme. Ugyanis az országos nyugdíjgyesület azon magasztos eszmétől vezetve, hogy iparunk egyetleneg napszámosa se szegődjék el — még rokkant korában sem — az iparlovagok nemtelen gárdájába, mely az emberbaráti szánalmat és könyörületet lelketlenül kizsákmányolja igyekszik őket összegyűjteni és nyilvántartani. Az országos nyugdíjgyesület nem

akarja, hogy iparunknak rokkantjai éhen veszszenek s gyermekeik a nélkülözés és nyomorúság iskolájában börtöntölteléknek nevelkedjenek fel, ép azért azon fáradoz, hogy áldozati fillérekből oly alapot teremtsen, amelynek kamataiból ezt az isteni gondviselés szerinti munkáját végezhesse s a sorsüldözötteknek és nélkülözőknek legalább kényeret adjon, hogy koldulásra, csalásra vagy lopásra ne legyenek kénytelenek vetemedni, ha valamiképp munkaképtelenné válnak.

Az országos nyugdíjgyesület, nehogy valaki, ha segélyre szorúlna s önérzete a kérés ellen fellázadhatna, vagy legalább is feszélyezve érezhetné magát, rossz utra ne kényszerüljön térni, tagok gyűjtésével alkalmat és módot akar nyújtani minden egyes szaktársnak, hogy jövőjéről bár szerényen, de biztosan gondoskodjék.

Nemes intenziójához nem fér még a gyanunak árnyéka sem. Hívó szózata után, oly bizalommal indulhat mindenki, mint a pusztán vándorló zsidóság ment a tűzoszlop után. Azt a segítő jobbót, melyet a nyugdíjgyesület ígér és nyújt is, megragadhatja mindenki teljes bizalommal. Mert ez Önszegélyzőegylet abból a fajtájából, mely csak azért bocsát ki részvényeket, hogy a befizetett összegek mihamarabb kámfor módjára eltűnjenek s a hatóságok post festa zárlatot vezessenek rá, a részvényesek megkeresztet vessenek a bennük elhelyezett pénzükhöz.

A nyugdíjgyesület humánus intézmény! A nyugdíjgyesület alapítói mind olyan férfiak, akik szaktársaikon segíteni akarnak

FANDA ÁGOSTON
halkereskedő

ALAPITTATOTT 820

TELEFON 63-90.

BUDAPESTEN
(Központi vásárcsarnok).

Sürgőnyezim: FANDA ÁGOSTON BUDAPEST.

egészen ünzetlenül, minden hála, haszon és viszonosságot nélkül!

A vezetők, meg az alapítók nemes humánus szándékát igyekeznek az életben megvalósítani!

Miért tehát a tartózkodás, a közöny? Miért a lelkes felhívás és kérelem pusztában kiáltó szó, amelynek semmi fogamatja nincsen?

Talán az a tudat tart vissza sokat a belépéstől, hogy a nyugdíjgyesület nem panamáskodik, a befizetett pénz nála el nem kullódhatik s így majd nem tehet ellene feljelentéseket a bíróságnál, mint azt az egyes nagyhangu Önszegélyző-egylet ellen teszi?

Talán azért nem lép be sok, mert ez alkalmas időben megküldi neki a szükséges segélyt, így aztán nem veheti nyakába az országot s nem fechtolhat, mint valami hóborstos bádogos legény?

Rendkívül nagy erkölcsi elfajulásról és könnyelműségről tanuskodnék, ha ez lenne az indító, illetve a visszatartó ok, különösen mostanában, mikor az üzleti viszonyok oly borzasztóan mostohák, aminők csak akkor lehetnek, ha az egész ország egyszerre mond csődöt.

Ezt a mostohaságot legjobban illusztrálja az az általánosan tapasztalt tény, hogy iparunkkal foglalkozóknak csak egy-egy luxus van megengedve, hogy a nap bármely szakában adó- és bírságmentesen elmondhatja ugy a vendéglős maga, mint bármely alkalmazottja, hogy: *Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, a mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma is.* De már az a luxus, hogy öregségéről gondoskodják; gyermekeit istenadta tehetségük és hajlandóságuk és legjobb atyai belátása szerint neveltesse, — az *policzávidrig*, az hatóság és sors elleni erőszak, szóval *crimen laesae maiestatis*, amelyre balzsam nemcsak a főlebbviteli bíróságnál, de még magában *Gileádban* sincsen.

Hogy milyen üdvös és hasznos, mennyire életbe és lelkiismeretbe vágó dolog belépni a nyugdíjgyesületbe, ennek bizonyítására elég hivatkozni csak esetre, amely minden Demoszthenesznél meggyőzőbben és megdöbbentőbben beszél. És aki még ennek a szavára sem siet tagnak belépni az egyesületbe, az legalább is különös ember, vagy ha egyuttal családapa is, az — úgy látszik — abban látja legfőbb lelkiismereti, becsületbeli és erkölcsi kötelességét, hogy gyermekeket nemzzen, más szóval kifejezve, az bátran, tartózkodás nélkül kezét foghat az állami ménnel; vagy — hogy még világosabban szóljunk — az ebben a konkurens világban konkurencziát csinál a *büdös bankának*, amely ugyan derűre-borura tojózik, de a fiókák kiköltését, gondozását és felnevelését más szegény, kisebb madarak nyakába sózza. Felesleges megjegyeznünk, hogy az ilyen erkölcsi felfogással és magatartással senki sem nyerhet dicséretet és babérokot s undorral gratulálunk a gyomrához, amely még a bitang kutya gyomránál is alábbvaló.

Ámde lássuk az eseteket.

Minapiban *Debreczenből* világá ment az a vérfagyaláló hír, hogy a *Macsi* pusztán a munkások *Rosenfeld* Dezső korcsmárost saját korcsmajában megtámadták és fokosokkal agyonverték, mert nem akart nekik italt adni — hitelbe.

Bizonyára még ez sem iratkozott be a nyugdíjgyesületbe, a mely könnyelműséggéért most szegény családja fog keservesen megbűnhődni.

Mert az nem elég, hogy a családfő korcsmárost a fokosok kiröpítették az árnyékvilágból, jollehet nem volt repülő korcsmáros, — most következik még csak a java, rendőr, pénzcser és végrehajtó alakjában.

A rendőr legalább százszor be fog szólni a szerencsétlen özvegyhez holmi ostoba idézésekkel, hogy az ismert ügyben jelentkezzék a hatóságnál. Minden bizonyítással olyan időben, a mikor kenyeret kereshetne árva gyermekeinek. Ez minálunk a vidéken már így szokás. Utána jön a pénzcser, hogy összeírja a szeszes italokat, amelyek elfogytak és elfogyhattak volna, mert a korcsma alatt pénzbe is van. Azután jön a végrehajtó, hogy lefoglalja a szegényes készletet és a berendezést, mert hát rendnek muszáj lenni, az adónak be kell folyni, még ha addig élünk is. Végezetre megjelenik a város dobosa is, mert úgy illik, hogy az özvegy városi hivatalos diszkrétérettel és városi muzsika szó mellett induljon ki otthonából arra az utra, a melyen reá és gyermekeire csak nélkülözés és nyomorúság vár.

A másik eset ez.

A tavasszal egy vendéglősből és kávésból vedlett munkaképtelen beteg pénzcser — ez sem volt tagja a nyugdíjgyesületnek — állami költségen, kosztos és kísérettel haza utazott szülőföldjére, vagyis egyszerűen haza zsúppolták. Jómódu rokonai majd hogy le nem szedték róla a keresztvizet, hogy miért nem magyarosította meg a nevét, mielőtt haza jött. Ők szívesen viselték volna a költséget, sőt még segélyezték is volna, csak ezt a borzasztó nagy szegényt ne hozta volna a fejükre. Pedig az előtt eleget rimázkodott neki, amit azért kellett megtennie, mert nem volt nyugdíjgyesületi tag.

A mindennapi élet százzámra kedveskedik nekünk ilyen példákkal s ezerszeresen vizsgálgozza a nyugdíjgyesület hívó szózatát, hogy számunkra csak ez az egyetlen megmentő van, ennek a sánczai mögé kell és lehet menekülnünk, mert bennünket mindenki csak nyúz, csak huz, mintha Csáky szalmája volnánk. Legyen az állam, község vagy társadalom, amely olyankor, hogyha valamely humánus intézményt akar létesíteni, mindig eléggé figyelmes, nyájias és leereszkedő, hogy előírja nekünk, hogy hány forinttal járuljunk a nemes célhoz s azt szép szerével be is vasalja rajtunk. De ha szükségünkben mi szorulunk rá és támogatását s segítségét kérjük, akkor a maga módja szerint éppen nem örvendetes tudomásunkra hozza: *Uraságod, úgy látszik, hogy idegen.*

Ezt tapasztaltuk vagy tapasztalhatjuk még igen sokszor, ép azért ne ábrándozunk, mint valami aggszűz. Lássuk be végre valahára, hogy nekünk nincs mire támaszkodnunk! Mi csak önmagunkra vagyunk hagyatva, nekünk magunknak kell egymást segélyeznünk, ha egymásért szegyenkezni nem akarunk!

Tömörüljünk azért! Tömegesen lépünk be a nyugdíjgyesületbe abban a felémelő tudattal, hogy csak ez a miénk, a mi vérünk, a mi verejtékünk! Mert üzletünk és vagyonunk a mai drágalátos viszonyok mellett igen könnyen lehet a nem miénk.

Boldog az, aki soha sem szorol a nyugdíjgyesület segélyére, de szerencsés az, aki minden megalázás nélkül, becsületének és önézetének legkisebb sérelme nélkül segélyhez juthat, ha másképp nem tarthatja fenn magát. Ezt egyedül a nyugdíjgyesületől kaphatja meg, ha annak tagja volt.

Tömörülésre, egyesülésre komolyan int és figyelmeztet bennünket a kornak szelleme is.

Ime a tisztviselők nyugdíjintézetében vannak, ha nem is akarnak, az állam rákényszeríti őket, mert ő adja hozzá az alapot, amelyhez tehetségünkön felül mi is hozzájárulunk abban az istenverte sok adó-

ban. És ezek, hogy egy kissé megtollasodtak, már is elő akarják írni, hogy melyikük mikor, hogyan és mennyit is kapjon.

A mezei és gyári munkások számára nyugdíjat biztosít, ami szintén a mi tárczáunknak is a megkönnyítésére esik. Ad nekik önszegélyző alapra is kamatnélküli tőkét, hogy heti husz filléres befizetéssel nemcsak olcsó kölcsönhöz, hanem hat év leforgása alatt tisztességes osztalékhoz is jussanak.

A szántóvetőnek, ha a hatóság elé azzal a panaszzal járul, hogy általában ismert oknál fogva nem adózik, vagy nem tud megélni, rögtön ott a hivatalos segély.

A mi szakmabelinknél nem így áll a dolog.

Ha az illető tulajdonos, ha ott a végrehajtó, aki felmenti a teherviselés kötelezettsége alól, de hogy egyuttal koldusbotot is nyomjon a kezébe, erre már nem ér rá. Ha pedig pénzcser az illető, akkor ott a rendőr vagy zsandár, hogy haza toloncsolja, hogy szülőföldje tartsa el, ha már hasznát nem hajthat sem közvetve, sem közvetlenül.

Felette keservesen esik ezeket az igazságokat ilyen meztelenül leadnunk, de azon hitben és meggyőződésben tesszük, hogy ezekkel a hétköznapi tapasztalatokkal talán sikerül szaktársaink közül egynehányat kiragadnunk a rideg közöny és nemtörődömség karjaiból.

Azért tesszük ezt, hogy serkenjen fel, akit elringatott az élet, hogy ébredjen fel és lássa szörnyű helyzetét, amelyből csak egy menekvés van és ez is csak az országos nyugdíjgyesület védő szárnyai alatt lehetséges.

Azért lépjen be mindenki az egyesületbe, aki önmagát és családját szereti; legalább így biztosítsa magának késő véségre a biztos kenyeret, ha már másképp nem lehet.

Felémelt fővel teheti ezt meg annyival inkább, mert ez tisztán a miénk, a mi emberségünk, a mi verejtékes filléreinkből létesült, hogy a mi nyomorúságunkon enyhítsen, a mi agkori helyzetünkön segítsen. Az állam csak annyiban járult hozzá, hogy az alapszabályokat átnézte és megerősítette.

Szaktársak! Az országos nyugdíjgyesület azért tette közgyűlését erre a munkaidőre, hogy most van pénz, van kereset s így mindenki beléphet tagnak. Késő ősszel, vagy kora tavasszal, amikor a hallgatóság száma megszázszorozódhatnék, talán alkalmasabb lehetne a gyűlés, de semmi esetre sem gazdaságosabb. Mert az egyesületnek nem az a célja, hogy nyilvános tanácskozásai minél nagyobb keretben mozogjanak, hanem az a célja, hogy humánus és üdvös munkálkodását minél nagyobb arányokban fejthesse ki, ami csak akkor válik lehetségessé, ha minél több a tagok száma.

Szaktársak! Szeptember 3-ika rohamosan közeledik. Vajha az érdeklődés is így fokozódnék, vajha a jelentkezők száma is így gyarapodnék! Akkor büszkén elmondhatnók magunkról, hogy nem hiába járjuk az élet iskoláját, hanem megtanultuk és felfogtuk a közmondás megdönthetetlen igazságát: *Segíts magadon és megsegít az Isten.*

Szaktársak! Ez a közmondás különösen nekünk szól!

Magyarország pinczéreihez!

Végre elérkezett a régen várt idő, a hosszú s fáradságos munkának dicső befejezése, a Magyar Országos Pinczer Egyesület zárókövének letétele.

az illetékes választmánytól, a havi járulékok befizetésére 4 hónapi halasztást nyerhet. Ha a jelzett akadály ezen idő leteltével sem szűnt volna meg, a választmányok a halasztást még kétszer megújíthatják, de egy évnél tovább terjedő halasztást csupán az igazgatóság engedélyezhet. A halasztás tartama alatt esedékessé vált tagdíjakat a választmányok által meghatározandó egyenlő havi részletékben kell a halasztást nyert tagnak utántfizetni. 16. Dr. Solti előterjesztést tesz a VI. fejezetről a tagok jogai tárgyában. VI. A tagok jogai: 24. §. Minden rendes tagnak joga van bármely választmánynál mindazon kedvezményeket igényelni, melyeket az egyesület nyújt és mindazon intézményeket látogatni és igénybe venni, melyeket az egyesület létesít. Továbbá minden rendes tag az egyesületi közgyűléseken szólási és szavazási, cselekvő és szenvedői választási képességgel bír. 25. §. A rendkívüli tag az egyesület bármely választmányánál díjtalan helykövetítést igényelhet és a kör helyiségeket látogathatja. A bizottság ezen §§-okat egyhangulag elfogadja. Erre a bizottság a tárgyalást augusztus 13. d. u. 3 órájára elhalasztja és elnök az ülést berekeszti. Dr. Solti Ödön jegyző. Porintos Dénes, Kassay József hitelesítők. Szüts Lajos elnök.

CSARNOK.

Hüvös völgyben.

Hüvös völgyben lombos ágon kis madárka
[dala szól.
Hü szivekről, szerelemről, boldogságról búsan
[szól.
Lombos ágak szomorúan mind egymásra
[borúlnak,
Talán ők is kitagadott szerelmesek, bueszúznak.
Ne nézz rózsám fel az égre gyöngyharmatos
[szemeddel,
Hogy valaha boldog voltál, azt is tagadd,
[feledd el.
Hisz már az ég sem akarja, együtt járjuk
[a mezőt,
Vedd vissza hát azt a piezi piros bársony
[keszkenőd.
Légy boldog szép lelkem, babám, hogy igazán
[szeretted,
Szegénységért, árvaságért soha meg nem
[vetetted.
Arva madár vesztett párját végre majd
[megtalálja,
Csak a szívem lesz a bánat örökös hús
[tanyája.

Daczos.

Az étvágy.

(Franceschini eredetije nyomán a „Vendéglősök Lapja” számára fordította: Melis János ev. lelkész).

Nem tudjuk eléggé sajnálni, hogy igen sok szokásunknak eredetét nem ismerjük s egyik-másiké hét peccséttel lezárt titoknak marad. Például hogyan kaptak az emberek rák-evésre, mikor manapság is nem egy kezdő rákévő alig tud mit csinálni a csonthéjú állat kemény paizsával. Mily zseniális inyencnek kellett lenni annak az embernek, aki először megsejtette, hogy a rák ollójában milyen inyenciklándozó finomság rejlik s az első ollót feltörte! — Hogyan lett a paprika vagy a bors, — jóllehet magában véve egyik sem valami

kellemes — a legkedveltebb rüszerré? Kéztudomású dolog, hogy már a régi rómaiak a borsra adót vetettek és szedtek. Az indusok jóval előbb ismerték és használták „pippalí” néven s legtöbbet fogyasztottak belőle a papok, akiktől az elnevezés is származik. De hogy ki volt az, aki a száraz, esipős borsdarát először bele merte keverni az ételébe, annak neve örökké titokban marad. Még egy példa: nap-nap után a következő sorrendben kerülnek asztalunkra az étkek: leves, hús és főzelék vagy tészta. Honnan van, ki állapította meg ezt a sorrendet? Miért nem kezdjük meg az étkezést tésztaival s nem fejezzük be a levessel, mikor tésztaival is megkezdhetnők? Ez a „miért” nem kozhat bennünket zavarba, mert van reá talpraesett feleletünk, amint később látni fogjuk.

Hogy valamit együnk, ahhoz étvágy kell, épúgy mint az iváshoz a szomjuság, vagy a járáshoz a láb. Ebben senki sem kételkedhetik. De hogy az étvágy micsoda összefüggésben van az étkezéssel és az emésztéssel, arra a régiek adósk maradtak a felelettel.

Az orvosok sokszor rendelnek étvágygerjesztő szereket s az emberek étkezés előtt egymásnak „jó étvágyat” kívánnak, mindez azt jelenti, hogy az étvágyanak igen nagy jelentősége van s lényegesen befolyásolja az ember egészségségét. De tegyük fel, hogy az étvágy mellékes, s a gyomorba, ha ez lehetséges volna, egyszerűen belerakhatnók az ételt, akkor az étvágy teljesen felesleges volna. Mert fő dolog az, hogy a gyomor megemészsze az edelét, s a test különböző részeibe elszállítsa az ételben rejlő erőt, mint tartalékot. Ez esetben az étvágyának semmi rendeltetése sem lenne, tulajdonképpen nem volna egyéb, mint kedv az evéshez. Azt lehetne hinni, hogy az teljesen közömbös a gyomorra nézve, vajjon akarom-e vagy nem-e, hogy a bekebelezett zsemle feldolgozassék . . . Ezzel a régi és az új felfogás határkövéhez érkeztünk, amelynek tövében ott áll a vén banya, a százesztendősy Sybilla, aki a jelen kornak sokkal világosabban fejtje meg a mélységes rejtélyt, mint ahogy a régi rómaiaknak egykor. Ez a rejtély nem egyéb, mint tudományos igazolása annak, amit a népies szólam: „jó étvágyat” kifejezett, de a magyarázatával mindig adós maradt s ez által nyombussal vette körül, amelynek hüvös hatása alól a legujabb időkig sem tudott kiszabadulni az emberiség.

Most természetesen sok olyat tudunk az emésztés lefolyásáról, amiről előbb sejtelmünk sem volt az embereknek. A táplálkozási erők körfolyamában fellép egy érzélem, egy szellemi faktor, az étvágy, nem mint kíváncsú kísérő, hanem mint uralkodó vezér. E téren szerzett ismereteink legfőbbje az, hogy az étvágy indítja meg a gyomornedvnek kiválasztását, nélküle egyáltalán nincs meg a legfontosabb emésztési nedveknek erősebb elkülönítése. A táplálkozásnál — amint tudjuk — az a legfőbb, hogy a gyomormirigyek minél többet kiválasztanak azokból a nedvekből, melyek az ételek megemésztéséhez szükségesek. Soksan úgy vélekedtek, hogy e részben elégséges, ha valami eleség kerül a gyomorba, amely a gyomor falát dörzsölve, nedveket létesít. Ez a hiedelem azonban hiú ábránd, amely örökre szét lett tépve. Rövidesen bemutatunk egy kísérletet, amely újabb ismerethez vezetett, amely mindenkit meg fog győzni az étvágy nagy fontosságáról. A kísérlet következőképpen történik. Narkotinnal elaltatunk egy kutyát, amely észre sem veszi, mikor a gyomrát felyágjuk. A sebet kezeljük az aszeptika szabályai szerint, s a gyomorba

leérő e czélra előre elkészített csó segítségével nyitva tartjuk a sebet. Mihelyt a kutya felébredt s az operációt kiheverte, ami hamarosan bekövetkezik, s ami az ő uratámadt falánkságán és vidorságán látszik még, gyomrát kiöblítjük, ami semmiféle fájdalmat nem okoz, és megtöltjük pl. főtt hussal. Ezt azonban úgy kell tenünk, hogy az állat mit se vegyen észre, nehogy ez a manipuláció felgerjessze falánkságát. Mert a kísérletből épén ezt, vagyis az étvágyat akarjuk kihagyni. Ez csak akkor lehetséges, ha a kutya alszik. A nyugodtan alvó kutya gyomrába edelét teszünk s ez alatt nem ébred fel. De mi történik most a gyomorban? A régiek felfogása szerint a beletett húsnak most igen sok gyomornedvet kellene kiválasztania. Ez azonban nem következik be, mert a gyomorban semmiféle nedvkiválasztást nem tapasztalunk. Nedv nélkül pedig nincsen emésztés, következésképp a gyomornak eleséggel való megtöltése a kutyára nézve semmi haszonnal sem járt.

De haladjunk. Miután e kísérletnél kizártuk az étvágyat, most fordítsuk meg a dolgot. Úritsük ki a kutyának gyomrát és gerjesztjük fel falánkságát és pedig olyképp, hogy egy darabka húst oda tartunk az orra alá. Mit tapasztalunk? Azt, hogy a gyomormirigyek nagy mennyiségű emésztési nedvet választanak ki ha ezt a kísérletet többször ismétljük. Mi okozta ezt? Nyilvánvaló, hogy csak az étvágy, pusztán az a vágy, hogy faljon. Ha most a kutya gyomrába bármilyen edelét teszünk, a kiválasztott nedvek segítségével egész pompásan megkezdődik az emésztési processzus. Ime, itt a megdönthetetlen bizonyíték, hogy az emésztésnél sokkal fontosabb az étvágynak felkeltése, mint sok tápláló edelének a beadása. Mert minden a gyomornedv kiválasztásától függ. Most joggal előtérbe nyomul az a kérdés, hogy ily körülmények között hogyan lehetséges a betegek mesterséges táplálása, holott ezeknél étvágygerjesztésről szó sem lehet? Erre az a felelet, hogy a szellemi faktoron, az étvágyon kívül van egy pohár — igaz — csak nagyon kevés anyag, amely csupán kémiai uton választja ki a gyomornedveket. Ide tartozik: a tej, nyers hús, hűskivonat és hűslé; ezek az étvágyon kívül legjobban és legerősebben választják a gyomornedveket. Ebből is láthatjuk, hogy a népszövege finoman találta el az étkek sorrendjét. Étkezésünk központja a hús. Hogy ez rendszeren megemésztődjék, szükség van nagy mennyiségű gyomornedvre, Ezt szolgáltatja első sorban az étvágy, aztán a húst megelőző leves, a mely kettő úgy szólván előkészíti a főétel emésztését. Hogy e tekintetben mily nagyon eltér a modern felfogás a régítől, legjobban kiteszik abból, hogy sok ember azért nem eszik levest, mert attól fél, hogy elrontja az étvágyát, mire a hús következik. Magától értetődik, hogy most nem olyan levestől van szó, a melyben májasgombóc, vagy husos táska uszkál. Ebben az esetben az erős, tartalmas leves képviseli a húst. Arra nézve, akinek gyenge étvágya van, vagy épén semilyen, tehát „étvágynedvet” nem választ ki, — arra nézve étkezésünk sorrendje majdnem abszolút szükségeség. Nála a kompakt edeleket minden esetre meg kell előznie valami erős keméiai izgató szernek, vagy erős bouillonnak vagy hűskivonatnak, mert ilyen étvágygerjesztő előkészület nélkül megfekszik a gyomrot és sokáig emésztetlenül maradnak.

Azonfelül étkeztünkben ott figurál a főzelék és pedig nem megvetendő fontossággal. A főzeléket, vagy mellékéket különféleképp fűszerezve eszünk, pl. eczettel, a melyet minden

salátánál, gyümölcsössavanyításnál használunk s legfőbb szerepet játszik a különféle sanceok elkészítésénél. E tekintetben szerencsés ösztön vezette az embereket arra a hasznos szokásra. Mert — a mint tudjuk — a savanyu nemcsak a gyomor sikeres működéséhez szükséges, hanem az egyes szerveket, így a hasnyálmirigyeket erősen felizgatja, melyek a gyomornedvvel jóval fontosabb emésztési nedveket kiválasztják. Ugy látszik, hogy a parasztnál is ugyanaz az ösztön működik, mert ha kenyérrrel és egyéb mással nagyon jól belaktak, hegyibe jócskán savanyu bort öntenek. Ily esetben a hasnyálmirigyeknek savanyval való izgatása nagyon helyén való...

Étkezésünk rendszerint valami édességgel végződik. Ez az elrendezés nagyon könnyen érthető. Az étkezés a nagy éhség következtében jóleső érzéssel kezdődik, nagyon természetes, hogy az az éhség lecsillapítása után szintén kellemes érzéssel be is fejeződjék, a nélkül, hogy az emésztési szervek új munkával túlterhelteknéne. Így nem marad egyéb hátra, mint hogy valami nagyok kellemesen megcsiklandozza az izelési idegeket, amire igen alkalmas a czukor vagy valami más édesség. Azért az édes bor, amennyiben csemege, nem az étkezés elején, hanem a végén kerül az asztalra.

Az a jeleltőség, melyet az emésztéstan az étvágnak tulajdonít, sokkal nagyobb hore-ereji, mint hogy csak egy kis bepillantást engedne meg megszokott étkezési módunkba. Arra is felhívja a figyelmet, hogy az étkezésnél különös gondot fordítsunk a hangulatra. Az olyan emberek, akik foglalkozási körülményeikből nem bírnak kiszakadni s hivatási gondjaik mellett úgy sipicselnek, hogy gépiesen ülnek le az asztalhoz és esznek anélkül, hogy tudnának róla, ezek a kötni való bolondok, fájdalom, nem oly ritkák, mint a fehér hollók. Ez a fásultság az étkezéssel szemben idővel emésztési zavarokat idéz elő, a mennyiben az étvágy megzökken és nagyon kevés emésztési nedv képződik a gyomorban. A táplálék a kellenél huzamosabban vesztegel feldolgozatlanul, előállanak az erjedések, utánuk a nyakhártya ingerlése és végül a kinos betegség. Ez ellen legjobb orvosság, ha az ember gyakrabban megszakitja a megszokott foglalkozásának rendjét. Ebből is kiviláglik, mily nagy értéke van a fürdőzésnek, amelynek tartama alatt csak az evés gondolja foglalkoztatják az agyat s feltámad az elsorvadat érzék az étkezés fontossága iránt. Ennek fontosságát egyetlen nép sem fogja fel oly helyesen és oly régen, mint az angol, melynél az étkezés valóságos kultuszszá fejlődött. „Ha állatias dolog — mondja a nagy fiziológ *Pawloff* — kulináris élvezeteket mérték nélkül és kizárólag hajszolni, akkor az evés gőgös megvetése is esztelenség.“ Ilyen kijelentésre előbb nem volt semmiféle elfogadható alap, mivel ez az étvágy egészségügyi nagyrabeesülésén alapozik, amelynek csak az újabb időben adta meg a köztudat azt a helyet, melyre az anyatermészet szánta. És ha valaki barátságosan ezt mondja nekünk: „jó étvágyat“, akkor tudjuk, hogy ez egyértelmű azzal az óhajással, hogy jó sok gyomornedv váljék ki. Legjobb asztaltársunk az étkezésnél a jó hangulat, mert az epés kedély megzavarja az emésztést. Ezt tudták már a régiek is, azért nagy sulyt fektettek arra, lehetőleg mindig vidám társaságban étkezzenek.

Egy pár szó.

A tisztességes vendéglősök pusztitói, a bortermelés felvirágzásának gátlói és a nép megmérgezőiről.

Sajnos, általunk már rég érzett, iparunk pusztulását előidéző bönös üzelmek jöttek napfényre, mint a tordai pénzügyigazgató esetének példája mutatja, hogy ő, a pénzügyigazgató, kit ezen esetből kifolyólag már nyugdíjba küldtek (de mi nem tartjuk őt arra sem érdemesnek, hogy nevét ide iktassuk), hogy egy sörgyárosnak, ki mellesleg bor- s pálinka-nagykereskedő is, 50 szoval ötven italméresi engedélyt adott. Minket, igaz, nem is lepett meg ez a kiderített, a tisztességes vendéglősök és a bortermelés ellen üzött vétkes manipuláció, mert rég éreztük és tudtuk, hogy kell lenni valahol egy oly hozzáférhetlen s kikutatatlan dolognak, mely pusztítja iparunkat s meggátolja a bortermelés felvirágozhatását. És ime, a tordai esetenél kiderült, hogy miért nem élhetnek meg a tisztességes vendéglősök, kik szükségleteiket a bortermelőktől szokták beszerezni, és hogy miért marad a nagy küzdelem és áldozatok árán termelt bor a termelőnek, ha csak el nem kótyavetyelte, a nyakán és hogy sok, igen sok városokban és községekben miért nem jut a bort és szeszes italt fogyasztó nagyközönség 15—60 év óta egy korty tiszta italhoz. Most már megmagyarázzuk azt is, hogy miért, azért, mert az ilyen többnyire közönséges pálinkamérőből bornagykereskedővé vagy sörgyárossá vedlett individuum értette és tudta a módját annak, hogyan lehet 15, 20, 30, 50, sőt száz italméresi engedélyhez jutni, természetesen azért, hogy aztán az ő általa birt italméresekben a saját kotyvalékát, borát, sörét, pálinkáját mérse, a melynek tízed vagy huszad részét tán a termelőtől szerezte be, de hogy a többi honnan, annak a jó lsten a megmondhatója. Így álltak elő azon szomorú esetek, hogy a tisztességes vendéglősöknek el kellett pusztulni vagy a ki még el nem pusztult, tengődnie kell, mert nem bírja a versenyt velük, a jó és finom öbort s kitűnő pálinkát oly olcsón adni tudó nagy krajzelosokkal, a kik persze olcsóbban s ha kell, hitelbe is adnak csak azért is, hogy a ki a termelőtől vesz, ne bírjon velük versenyezni és így nem csuda, ha a tisztességes vendéglősök elpusztulnak, a bortermelés nem virágzik és a nemzet elsatnyul.

Hegyháti Sándor.

KÜLÖNFÉLÉK.

A „Magyar Vendéglősök Országos Szövetsége“ f. é. szeptember hó 3-án tartja első évi közgyűlését *Gundel* János elnöke alatt. A szövetségi közgyűlés után folytatólag a „Szállodások, Vendéglősök, Kávésök és Pinczerek Országos Nyugdíjgyűlése“ tartja gyűlését *Bokros* Károly elnöke alatt. A szövetségi gyűlés legfontosabb része az elnökség és igazgatótanács előterjesztése lesz, mely magában foglalja az ipari szakoktatást (elnöke: *Glück* Frigyes), az idegenforgalmi osztályt (elnöke: *Stadler* Károly), a pénzügyi és gazdasági osztályt (elnöke: *Kommer* Ferenc), végül a közvetítésügyi osztály működését (elnöke: *Förster* Konrád). A vidéki szakkörökben a kongresszus iránt nagy érdeklődés mutatkozik, amit a tömeges jelentkezésekből lehet következtetni. A vidékről jelentkező vendéglősök gyorsvonatokra is érvényes mérsékelt áru vasuti jegyekkel utazhatnak, ha eziránt jókor jelentkeznek a „Budapesti Ven-

déglős Ipartársulat“ irodájában (IV., Himzö-uteza 1.).

Tájékoztató.

A magyar Országos Pinczér Egyesület alakuló közgyűlése alkalmára.

1. Szeptember 4-én este ismerkedési estély a Budapesti pinczér-egylet körhelyiségében, Kerepesi-út 9., ezzel kapcsolatosan

2. a Budapesti pinczér-egylet helyiségének ünnepélyes megnyitása;

3. a Budapesti kávésszégek körének egyesülése a Budapesti pinczér-egylettel.

5-én d. e. 9 órakor alakuló közgyűlés a vigadó kistermében, 1/2 12-kor szünet és társas ebéd; délután 2 órákor folytatólagos tárgyalás s az ülésnek bezárása.

Hymen hírek. *Lorbecz* Bertalan, a gy.-fehérvári Hungaria szálloda tulajdonosa, július hó 21-én jegyezte el Bécsben *Grosner* Salamon nagykereskedő kedves és bájos leányát. — *Dantzky* Sándor szarvasi fiatal nyomdatulajdonos július hó 21-én esküdt hűséget *Kondoroson Nagy* Sándor birtokos és vendéglős szép leányának, *Zsuzsikának*. — *Rusa* Zsigmond szombathelyi II. kerületi kéményseprő augusztus 14-én tartja esküvőjét *Scheck* Teruska kisasszonnyal, *Scheck* Ignác szállodás és vendéglős leányával. Az esketés a körmendi plébánia-templomban fog megtartatni.

Esküvők. *Pfíllmayer* Mihály fővárosi vendéglős legutóbb esküdt örök hűséget a Józsefvárosi templomban *Bonacsny* Hedvig kisasszonnyal. Az esketési szertartást Dr. *Kanovich* Béla apát-plebános végezte, szép beszédet intézvén a boldog ifju párhoz. — *Wurglits* Vilmos fővárosi ifju vendéglős szaktársunk ugyancsak a Józsefvárosi plébánia templomban esküdt örök hűséget *Krausz* Hedvig kisasszonnyal. A tiszta szerelemből kötött mindkét frigyehez mi is őszintén gratulálunk!

Vendéglős átvétel. *Wurglits* Vilmos, fővárosi vendéglős, ki legutóbb a Lipótkörúti Sturm-vendéglős főpinczéri állását töltötte be, átvette a Kerepesi-út 55. sz. alatt levő vendéglős üzletet Antal bátyjától.

Pénteki összejövetelek. A vendéglősök ipartársulatának tagjai legutóbbi összejövetelüket *Ehm* János Kerepesi-út 1. sz. alatt levő díszes vendéglőhelyiségében tartották. *Ehm* János, ki jelenleg Marienbadban gyógyfürdőt használ, táviratilag üdvözölte a jelenlevőket. Ott voltak: *Gundel* János elnök, *Kommer* Ferenc, *Kriszt* Ferenc, ifj. *Kriszt* Ferenc, *Schnell* József, *Wirth* Ferenc, *Hruska* János, *Kirnauer* Samu, *Rajágh* Lajos, *Gyáky* Mihály, *Berkovitz* József, *Bokros* Károly, *Barabás* József, *Orley* Géza, *Szalacz* Nándor, Dr. *Solti* Ödön; *Barta* Béla, F. *Kiss* Lajos és *Ihász* György szerkesztők. — A legközelebbi pénteki reggeli folyó hónap 23-ikán *Gyáky* Mihály szaktársunk vendéglőjében VII., *Almásy-tér* 15. sz. alatt lesz megtartva.

Értesítés. Tisztelettel értesítjük a budapesti pinczér-egylet összes tisztelt tagjait, hogy az egylet irodája és önművelődési-köre augusztus 1-től fogva VIII., *Kerepesi-út* 9. sz. I. emeletén van, hol a mai kor igényeinek s a fővárosi pinczér-egylet a vidéki szaktársakkal való testvéries érintkezésre megfelelő díszes helyiségek mindenkor tárt kapukkal várják a nemesen érző és osztályunk érdekeit szívükön viselő tagtársainkat, főnökeinket, barátainkat és jóakaróinkat.

Rövid négy hónapja, hogy a Budapesti Pinczér Egylet átvette a szegedi előkészítést vezető bizottságtól a létesítendő O. P. E. mozgalmanak vezetését. És mit látunk ma? Azt, hogy a Budapesti Pinczér Egylet által küldött bizottság hivatásának megfelelve, a létesítésnek alapvető munkálatait befejezte, melynek következtében már folyó év szeptember hó 5-én az alakuló közgyűlés megtartatik.

Milyen szép és dicső munka volt ez a pár évi működés, mily határtalan lángoló lelkesedés s kitartó, fáradhatatlan ügybuzgalom s ragaszkodás kísérte ezen nemes s czélirányos eszmét mindvégig. Mily jólható érzés s lélekemelő azt tapasztalni s látni, hogy mennyire fogékony a magyar pinczérség érzete minden jó s nemes törekvés iránt; amilyen kimeríthetetlen áldozatkészsége, oly kitartó s határtalan ügybuzgalma minden czélirányos intézmények létesítése iránt.

Nem áll tehát az a téves feltevés, hogy a magyar pinczérseget nem lehet nemes s czélirányos eszirányos eszméknek megnyerni, s a közügy érdekében együttes működésre bírni. Oh, igen is lehet. Ime, a fényes bizonyíték arra nézve, hogy igen is! A magyar pinczérkar mindig a legnagyobb áldozatkészséggel támogatott minden nemes s czélirányos törekvéseket, nemes eszméket, de nem egyéneket. Az tény, hogy egyének üres frázisokkal telt beszédjei s pusztá ígéretei, bármily sokat ígérők s hangzatosak voltak is, azok azt nem igen követték. Ugy is van ez helyén s úgy legyen a jövőben is, hogy ne az egyén üres beszéde, hanem az eszmének átalakító ereje győzze meg a pinczérseget.

Tehát most, a midőn ezen üdvös s czélirányos intézménynek alapvetési munkálatait bevégezve s az eszme testet öltött, legyetek hozzá, t. kartársak, továbbra is oly rendíthetetlen ragaszkodással, mint eddig, támogassátok azt s részesítsétek azt továbbra is azzal az áldozatkészséggel, a melylyel egy, a te érdekeiteket előmozdító s felkaroló intézmény megkívánja. Ez az országos intézmény nem a maga érdekét szolgálja, hanem az összpinczérségét és ez nem egyesek részére létesítetik, hanem mindnyájunk részére; ezt nem egyes egyének létesítették s nem is egyesek dicsőségét hirdeti, hanem az összpinczérség áldozatkészségéről s szorgalmas munkásságáról tesz fényes tanubizonyosságot.

Jertek tehát, t. kartársak, e mű befejezésének záró kötetéhez minél számosabban; vegyétek ki részetekezt a dicső s nemes munkából s számos megjelenésekkel emeljétek fényét a mi szakfoglalkozásunkban új korszakot alkotó aktusnál. Nagyon

egy nevezetes nagy nap lesz ez a szeptember 5-ike a pinczérség történetében. Ezen a nagy napon nyer teljes befejezést a magyar Országos Pinczér Egylet, hogy megkezdje áldásos s üdvös működését szakfoglalkozásunk üdvére s mindnyájunk előnyére s javára. Isten engedje, hogy úgy legyen!

Kalmár Fábán.

Mit tegyünk?

Szeptember 3-án az ország minden tájékról összejönnek a szaktársak; ki az országos szövetség, ki a nyugdíjgyesület közgyűlésén fejti eszméit, amelyek kizárólag a közös érdekében fognak elhangzani s a közjót hivatvák szolgálni és előmozdítani.

Sajátságos, nyomasztó helyzetünk mulasztatlan kötelességünké teszi, hogy minden alkalmat és minden tisztességes eszközt megragadjunk, amely által kitűzött célunkhoz csak egy lépéssel közelebb juthatunk.

Petitióinkat, memorandumainkat porlepi a minisztériumban. Törvényes igazainkért nincs, aki sikra szálljon a parlamentben. Sérelmeinket nincs, aki az Országházban beszéd tárgyává tegye és jogorvoslatot követeljen. Mi, az aránylag legtöbb adót fizető osztály, csak kegyelmes és kegyelmetlen miniszteri rendeletekkel takargatjuk sebeinket.

Ez így nem lehet tovább, ezt a fónak állapotot túrnunk tovább nem szabad! Életjelt kell adnunk magunkról cselekednünk kell! Az alkalom önként kínálkozik, ne szalasszuk el, hanem ragadjuk meg két kézzel, egy szívvel és egy lélekkel! Az alkalom az általános képviselő-választás.

Mit tegyünk?

Vajjon mi is a képviselőjelölt mellé nekünk szegezzük-e a revolvert, a revolvert, amint azt a tisztviselők és papok felekezeti különbség nélkül elhatározták?

Vajjon mi is ünneplőbe öltözzünk s mély alázattal járjunk-e leendő, szeretett képviselőnk nagyságos színe elé s térdre hullva könyörögjünk neki, hogy nagyszabású dicsőséges államférfi munkálkodásának programjába a mi ügyünket is ugyanelkül felvenni ne terheltekké, amint ezt majd a fiakkerosok és hordárok teszik meg?

Mit tegyünk?

Sem ezt sem azt! Ha teszünk valamit, tegyük azt okosan, hogy annak látszatja és fogantatja is legyen!

Eddigél még minden ígéretre ráfizettünk, ugyancsak ez a sors várakozik reánk, ha a képviselőjelölteknek látatlankodunk. Ők a legjobb akarat mellett sem tehetnek semmit érdekünkben, azon egyszerű oknál fogva, mert a mi sajátágos helyzetünket nem értik s nem képesek felfogni.

Mit tegyünk?

Küldjünk fel képviselőket, akik a mi embereink, akik vérünkkel való véreink, csontunkból való csontok! Küldjünk fel képviselőket, akik nem azzal bolondítják magukat és t. választóikat, hogy immunitásuk tartama alatt világra szóló államférfi sikereket fognak elérni, holott tulajdonképpen csak a vidéken fognak csavarogni, vagy a kávéházakban bujkálni, a mig szavazásra be nem rendeli őket a pártelnök kegyetlen parancsa!

Küldjünk fel képviselőket, akik szakmánkat minden vonalon ismerik s felvirágoztatása érdekében már eddig is lelkesen, önfeláldozóan fáradoztak!

Ezeket szemelje ki a szeptember 3-iki kettős közgyűlés s azután legyen rajta, hogy bele is kerüljenek a tisztelt Házba, ha máshonnan nem is, de legalább valami rumuny választó kerületből. Hogy hogyan, az a kettős közgyűlés dolga.

Hogy a hosszas találgatásnak olejét vegyük, hamarosan egy pár nevet rántunk elő, amelyek iparunk történetében kitörülhetetlen betűkkel vannak beírva.

Ilyen nevek: *Gundel, Glück, Stadler, Palugyay, Schalkház, Bokros, Nagy Gábor*, hogy *Thászról* ne is szóljunk, aki elsőnek zörgetett a parlament ajtaján egy hatalmas petícióval, amely összes sérelmeinket és kívánságainkat röviden, de velősen magában foglalta.

Igen kívánatos lenne, ha a kettős közgyűlés közönsége szabad idejében ezen kérdés felett komolyan gondolkodnék, eszmecserézne s hazaérve, e kérdésnek minél nagyobb propagandát csinálna.

Mert másképp talán soha sem érjük el azt a célt, hogy velünk máskor is foglalkozzanak, ne csak akkor, amikor adakozásról, adókirovásról, adóbehajtásról és licitálásról van szó?

Országos mozgalmunk hivatása.

Sokat lehetne irni mozgalmunk hivatásáról, sokkal többet, mennyit egy szaklap keretein belül szabad. És arról is, hogy mennyire válhatik hasznára szociál politikai szempontból egy osztálynak a társulása.

Nem akarok a történelem adatainak nyomán bizonyítani, csak arra utalok, hogy igaz van annak a vádnak, mely azt mondja: „egyik legrégebbi hagyománya a magyar embernek, — hogy nem képezi sajátágát az egyesületi szellem. Ennek a régebbi időben volt is magyarzata, mert a régi vármegye mindent felkarolt magába. A vármegye volt a társadalom. Akkor nem volt szükség az egyesülésre, legalább nem annyira, mint most, mert a primitív gazdálkodás mellett is volt felesleg. Munkáskérdés nem volt, közteher nem volt ismeretes. Akkor még nem érezték a társadalmi szervezkedés szükségét. Ma más világot élünk. Indokolja, követeli ezt a közterhek fokozódása, a szőlőhegyek pusztulása, a filloxera, peronospora, lisztharmat, stb.

Mekünk is vannak közterheink, de nincs feleslegünk. Ezt nem kell magyarázni sem vendéglősnek, sem pinczérnek. Ismerték azt már akkor is, mikor még én a világon sem voltam. Mikor aztán a világra jövünk, milyen számba megyünk? — Tether- és feleslegszámba, mert hogy sokan vagyunk, annyi bizonyos. Nagy munka tehát a társulási szellem hivatása, mely fáradságos lehet ugyan, de nemes munka. Minden olyan mozgalom, mely a nemzetek különböző osztályainak mivelését szolgálja, hazafias hivatás.

Szakközönségünk körei is nagy érdeklődéssel kísérik az „Országos pinczér-egylet” érdekében dolgozó mozgalom éledését. Az akkori vezető férfiak sokat dolgoztak a kezdet nehézségein, s ha nem is nyertek sokat, de ellenségük sem állíthatja, hogy semmit sem haladtak. Fáradtságos munka volt, de megtermette gyümölcsseit; fenntartották a szakkörök s a hozzánk nem tartozó intéző körök figyelmét, azokat a mozgalom kritizálására kényszerítették és kiegyengették azt a fáradságos utat, mely a nagy munkák kezdete, melynek köszönhetjük, hogy megismertük ennek a nagy mozgalomnak a hivatását.

Nem nyertek érte babérokat, biztos állásokat, talán előbb van olyan köztük, ki ebben a tantiemes, presenzmárkás világban elvesztette minden protekcióját: de egyet elértek, mit nem annyira önmagukért, hanem egy egész osztálynak a boldogságáért tettek: kiegyengették az utat Szegedtől Budapestig, végig hordozták azon a fáradságos uton mozgalmunk zászlóját, melyre rá volt írva minden fájdalomk, minden nyomorunk, örömrünk, díesőségünk, egy egész osztálynak keserű fajós emléke.

Igaz, ez a mozgalom dologi eszközök hiányában az utóbbi éveken nem fejthette ki azt a tevékenységet, a mit a mozgalom vezetősége és a szakközönség óhajtott volna, de azért ez nem ok arra, hogy egyes szakörök a mozgalmat egy másikkal szaporítsák. Mert ne mondjunk nagyot, csak azt, hogy mégis képes volt megismertetni az egész ország előkelő közönségével annak hivatását.

Akkor Szeged volt a mozgalom forrása, most — Budapest. De akkor egyforma eszközökkel is, egyforma érzelmeikkel tartatták ébren a figyelmet. Az is igaz, hogy akkor nem volt olyan nagy az érdeklődés, mint most, azonban nem ismertük a pártoskodás mániáját; mert a mostani érdeklődésnek van egy árnyalata, mit nem lehet szó nélkül hagyni. A lóláb tehát a Szak- és munkaközvetítő egyesület felhívásában rejlik. A következtetés pedig ott, hogy inkább lassan, mért a lassu víz a partot is mossa.

Midőn egy ősszel összeülendő kongresszus előtt állunk, egyszerre két felhívás. Vagy azért hívják a kongresszust össze, hogy pártokat alakítsanak? Ez nem lehet bizonyos állítás, de a szakközönségben gyanút kelthet csak, de nem melegegést. Ez úgy ért bennünket, mint a felhőtlen égből lecsapott villám. Eddig az O. P. E. mozgalmát ismertük csak, a munkaközvetítő egyesületét pedig nem ismeri senki, azt esetleg a kongresszuson ismerhetjük meg. Ki itt érdekelve van, annak csak egy eset lehet megnyugtató: hogy a mozgalmak két vezetőségének talán vannak kulissza-titkaik, mely remény mily megnyugtató, oly bizonytalan, mivel eddig semmi jel sem mutatott e két egyesület fuzionális hajlamára.

A Budapesti pincz. egyl. is kibocsájtotta felhívását hü maradva a mozgalom régi szelleméhez. De most oly embernek, ki ingadozni szokott, itt a füle tövét kell vakarni. Két felhívás, mindkettő közös érdekről beszél, egyesült erőt és szabad napot ajánl, de külön akar végrehajtani. Csak egyben egyeznek: hogy szakköreinknek a társulási tizen nagy a visszamaradottsága és az egyesülés javára válnék.

Tehát a célja mindkettőnek ugyanaz, csak a nyilvános fuzió hiányzik. Így tanácsos volna, ha a két egyesület társulna még a kongresszus előtt. Mert mindkettőnek kell ismerni az Orsz. P. E. mozgalmának hivatását, az elágazik az egész országban s annak minden szála egy fáradságos munka.

Hu ábránd új irányt adni a mozgalomnak, azt úgy sem lehet. Nem fogunk mi annak szelleméből egy jöttányit sem engedni. Vannak köztünk férfiak, mint: Dénes Miklós, Kommer Béla, stb., kik tudnának mesélni az egyesülés magasztos hivatásáról, melynek fényes jele a Londoni magy. pinczér-kör s mely a magyar pinczérrek legszebb büszkesége.

Mi csak törvényes jogokkal korrigálhatjuk ki a pinczérnév fekete fogalmait, melynek hamis felfogása belegyökeredett Magyarországnak büszke társadalmába; nekünk szentesített törvények kellene, köte-

lezzenek ezek minden pinczért az Országos egyesületnek belépésébe, s minden főnököt határozottan annak pártolására, a ki a személyzetét oda legyen utalva. Ha ezt nem kapjuk, akkor semmit. Ez nagy keret, de megmondja, hogy mit akar. Nemes mozgalom, nagyot akar, de jogosan és békével.

Szentesített törvényeken álló egyesületünk megkönnyítheti közterheinket és majd elválna, hogy csak éltető meleget hozhat, az egész „vendéglős iparra” pedig termékenyítő erőt. Nem óhajtuk, hogy mozgalmunk vezetősége széthulljon érdekesoportok szerint külön-külön pártocskára.

Nem kívánjuk, hogy mozgalmunknak legyen külön egy régi partja, külön ellenpartja, hozzá még talán külön egy felekezeti partja és még talán vagy tízféle partja. Ne kószoljunk bele a pártoskodás díesőségébe. Ez az irány nem volt hivatása a szegedi mozgalomnak. És más irányt pedig nem kell ráerőszakolni szakközönségünkre. Elég annak a régi utat tovább folytatni, melynek a felét már a háta mögött hagyta. A ríndet nem kell megzavarni, hanem igenis egyesülni. Ez a mi országos mozgalmunk hivatása, ezzel érhetünk célzt, nem pedig újabb utak egyengetésével. Nem kell a Budapesti pinczér-egylet mozgalmát figyelmen kívül hagyni, mert annak partján az ország szakközönségének értelmisége áll. A mozgalmat a napilapok is ismerik és a közvélemény díesérőleg nyilatkozott felőle.

Más irányt, más szellemet abba nem lehet nevelni, az csak szétszakadást szülne, de nem egyesülést. Ne huzzunk széjjel, — mert kár az időt elkótyavetyélni.

Boór Jenő.

Jegyzőkönyv. Felvétellett Budapesten, 1901. augusztus hó 9-én a magyar országos pinczér-egyesület előkészítő bizottságának dr. Solti Ödön irodájában (V. Váci körút 72. II. 8.) d. e. 10 órakor tartott rendes üléséről. Jelen voltak: *Szűts Lajos*, budapesti pinczér-egyleti elnök, *Kalmár Fábian*, *Forintos Dénes*, *Kassai József*, *Koltay József*, *Littmann József*, *Mayr József*, *Gömbös János*. 11. *Szűts Lajos* megnyitja az ülést, üdvözlő a megjelenteket, felkéri dr. Soltit a jegyzőkönyv felolvasására, melyet a bizottság azon javítással, hogy a 12 §. 4-ik bekezdése a következőképp szól: „A 2-ik osztályba tartoznak a szobapinczérek, éthordók és kávéházi felszolgáló pinczerek” hitelesíti. Dr. Solti betérjeszti a „Nemzeti” és a „Nemzetközi” baleset ellen biztosító r.-t.-ok ajánlatait az egyleti tagoknak baleset folytán beállott halála és állandó rokkantsága esetére biztosítása tárgyában. Jelenti, hogy az ajánlatok szerint a balesetből származó muló keresetképtelenség esetében a tagok semmiféle járulékot nem élveznének. A biztosítási díj 1000—1000 korona biztosítása mellett 2 kor. 50 fill., illetve 2 korona 35 fill. Miután azonban a „Nemzeti” baleset-biztosító-társaság 10% beszedési járulékot enged az egyesületnek, ennek ajánlata, eltekintve attól, hogy hazai társaság, végeredményben olcsóbb. Kalmár ellene van, hogy csupán állandó rokkantság és halál esetére biztosítás nyújtassék a tagoknak, hisz e feladatot a a nyugdíjegyület is megoldja, új ajánlatot óhajt, mely szerint a társaság tagjainkat a muló keresetképtelenség esetére is biztosítja. Többek hasonló értelmű felszólalása után a bizottság a beérkezett ajánlatokat el nem fogadja, hanem Kalmárnak elfogadottá indítványa értelmében új ajánlatok beadására hívja fel a társaságokat. 13. Elnök előterjeszti, hogy az alakuló közgyűlés megtartása különösen azon oknál fogva rendkívül sürgős, mert a jövő

hó elején tartják a vendéglős-szövetség és nyugdíj-egyesület is évi rendes közgyűléseit. S minthogy az utóbbin az alkalmazottak közül is többen fognak vidékről feljönni, idő- és költségkímélés szempontjából legalkalmasabb lenne az alakuló közgyűlést ez időben megtartani. *Kalmár* pártolja elnök előterjesztését és indítványozza, hogy a Magyar Országos Pinczér-Egyesület a jövő hó 5-én tartsa meg alakuló közgyűlést. Dr. Solti a tárgysorozat tárgyában tesz indítványt. A bizottság az indítványokat elfogadja és elhatározza, hogy a Magyar Országos Pinczér-Egyesület alakuló közgyűlését Budapesten 1901. évi szeptember hó 5-én d. e. 9 órakor fogja megtartani, ezen közgyűlésre az ország összes pinczéreit a szaklapok útján, pinczér-egyleteit pedig jelen jegyzőkönyv megküldése útján meghívja. A közgyűlés tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitói beszéd. 2. Egyleti meghatalmazások beszedése, kiküldötték igazolása. 3. Alapszabályok tárgyalása és elfogadása tárgyában határozathozatal. 4. Az egyesület országos szervezésére fenntartó-bizottság választása. 5. Költségvetés tárgyában határozathozatal. 6. Jelentés a mozgalmi bizottságok által az O. P. E. céljaira gyűjtött összegek hováfordítása tárgyában. 7. Jövő évi közgyűlés helye és idejének megállapítása. 8. Indítványok: (a közgyűlésen tárgyalatni óhajtott indítványok legkésőbb folyó év szeptember hó 1-ig a központi előkészítő-bizottsághoz felterjesztendők). 9. Közgyűlés berekesztése. Felkéri a bizottság az elnökséget, hogy a vigadó kisterméknek megszerzése tárgyában az illetékes hatóságánál a kellő lépéseket tegtegye, hogy továbbá a meghívók hírlapi közlése és a jelentkezők elhelyezése, részükre kedvezményes vasúti jegyek elküldése tárgyában intézkedjék. Az ország pinczér-egyleteit felkéri ezenel, hogy küldötték nevét és számát, azok elszállásolása és jegygel ellátása végett legkésőbb augusztus hó 28-ig a bizottsággal közöljék, ugy netáni indítványait szeptember hó 1-ig ugyanoda felküldjék. 14. Az alapszabályok folytatólagos tárgyalásánál Koltay kívánatosnak tartja, hogy a szakácsok és szállodai portások az egyesületnek rendkívüli tagjai lehessenek. *Kalmár* hangsúlyozza, hogy a rendkívüli tagok csak az ingyenes elhelyezésre tarthatnak igényt és arra, hogy a közhelyiséget látogathassák. Ily értelemben a bizottság a rendkívüli tagság intézményét elfogadja és a 6. §-ban a „rendes” szó után „és rendkívüli” szavak beszurását elhatározza, továbbá az előbbi ülés jegyzőkönyvének 10. pontjában a 10. §. után a 12 §-t új számozással 11. §-ként sorozza, egy új 12. §-t fogad el a következő szöveggel: 12. §. Rendkívüli tag lehet minden feddhetlen előéletű szállodai portás és szakács. A régi 11. §-t ezután 13. §. jelzéssel a 13—16. §§-okat pedig 14—17. §§. jelzéssel sorozza. 15. Dr. Solti előterjesztést tesz az alapszabályok további §§-ai tárgyában. V. Tagsági járulékok. 18. §. A rendes és rendkívüli tagok felvételi díj fejében egy havi tagdíjjal egyenlő összeget kötelesek fizetni. A bizottság ezen szakaszt elfogadja. A tagsági díj-jakról intézkedő 19. 20. és 21. §§-nál élénk vita fejlődött ki, melyben a bizottság valamennyi tagja részt vett; a tárgyalás eredményeképp *Kalmár* indítványára a bizottság a következő szövegezésben állapodott meg. 19. §. A rendes tagok évi díjai: Az I-ső osztályban 36 korona a II-ik osztályban 24 korona, a III-ik osztályban 12 korona 20. §. A rendkívüli tagok tagsági díja évenként 24 korona. 21. §. A rendes és rendkívüli tagság 3 évre kötelező. 22. §. A tagsági díjak havonként előre fizetendők. 23. §. Azon tag, ki igazolt szegénység esetében tagsági kötelezettségének eleget nem tehetne,

Zoologiai Lapok

képes közlemények

a tudományos és gazdasági állattan és vadászat köréből,

szerkeszti: **PARTHAY GÉZA.**

A „ZOOLOGIAI LAPOK” gazdasági rovatában állandóan foglalkozik méhészettel, baromfi, galamb, fácán madár és ebtenyésztéssel is. Az elmúlt évben 260 oldalon 130 ábrával illusztrálva jelent meg.

Mutatványszámokat ingyen küld a kiadóhivatal, mely

BUDAPESTEN, Rottenbiller-utca 30. sz. a. van.

Hirman Ferencz

réz-áru gyára

Budapest, VII., Csányi-utca 9. sz.

Gyári

SÖRKIMÉRŐ KÉSZÜLÉKET

légnomással és szab. sörhütővel.

Elvállal régi készülékek átalakítását.

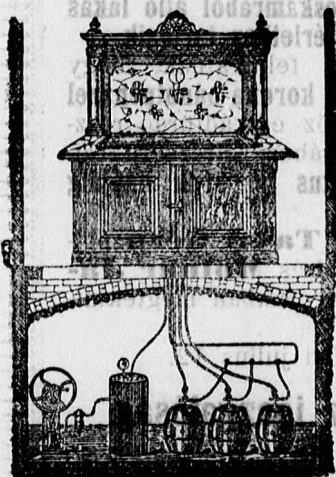
Nagy választék

bor- és sörcsapokban.

valamint mindennemű szivattyúkban.

Javitások legolegyszerűbben és leggyorsabban eszközöltek.

Költségvetésekkel kívánatra díjtanul szolgálók.

Eladó vendéglő-épület

Herczeg Lichtenstein-féle

ácsai nagyvendéglő

(Komárommegye) mely italméresi joggal bír, továbbá megfelelő nagy termekkel, urí kaszinóval, kőkerítéssel ellátott nagy udvar, istállók, kocsiszín, szóval hozzá tartozó teljes kényelemmel a tulajdonos öregsége és távolléte miatt *szabad-kézből örök árban eladó.* Értekezések és levélbeni megkeresések *Schlesinger Gáspár tulajdonoshoz intézendők Esztergomban, (Kis-piacz, Schalk-féle ház.* 6-6

Az „Erdélyi Pincze-Egylet”

császári és királyi udvari szállítók,

Kolozsvárott.

Sürgőnyezim: *Bortermelők szövetkezete Kolozsvár.*

Ajánlja egyenesen a szövetkezet **termelő tagjaitól** beszerzett és minden kiállításon elsőrendű érmetet nyert **tisztán kezelt és kitünő minőségű**

fehér és veres, asztali-, pecsenye-, csemege és gyógy-borait.

Megkeresésekre készséggel küld árlapot

az Igazgatóság.

Egyes szám
10 kr.

SIPULUSZ LAPJA

Egyes szám
10 kr.

KAKAS MÁRTON

Magyarország legkedveltebb élclapja.

Megjelen minden vasárnap.

Előfizetési ár:

Egész évre	— — — — —	4 fnt
Fél évre	— — — — —	2 fnt
Negyed évre	— — — — —	1 fnt

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Budapest, VIII. ker., Rökk Szilárd-utca 4. szám.

SÖRÖS-KANNÁKAT

és minden más

vendéglői, kávéházi és háztartási üvegarút

legjobb minőségben, olcsó áron ajánl az

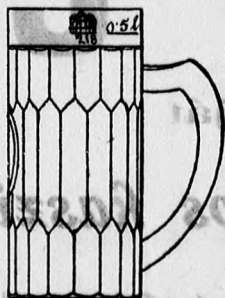
Első magyar üvegyár r.-t.

Raktár:

BUDAPEST,

V., Ferencz József-tér 8. sz.

az Akadémia közelében.

30 év óta itten létező raktárunk mással össze nem tévesztendő.

Alapítottott
1873.

SEIDL EDE

Alapítottott
1873.

vászon- és fehérmű raktára

BUDAPEST VII., Akácfa-utca 62. szám.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát a legjutányosabb árak mellett *rumburgi, irlandi creas, fonál és sziléziai vásznakban, minden nagyságu damaszt és kávé terítékekben, törülközők, zsebkendők és törökben, szőnyegek és esipke-függönyökben, ágy és asztalterítőkben, pique, trico, flanel és levarott paplanokban, Schroll-féle chiffon minden szélességben, nangingok, színes és fehér ágyhuzatok, szintartó francia és cosmanosi creton, batiszt és zephirekben, színes és fehér barkétekben, nagy választék saját készítményű férfi ingekben kézelő, gallér és nyakkendőknél, női-, férfi- és gyermek-harismnyákban.*

HIRDETMEY.

A szépes szombati erdő-közíré teszi, hogy „Tarpatak-füred” **klímatiskus gyógy- és nyaralóhelyen** (posta- és táviráda-állomás Tátrefüred) a vendéglő 3, esetleg 6 évre, 1902. ézi január 1-től kezdve bérbe fog adatni. 1250 mtr tengerszint, magas, vadregényes a „magas Tátra” legszebb pontján, a Tarpataki völgy szélén való fekvésénél fogva ezen nyaralóhely a turisták gyülekező helye, de egészersmind kedvelt kirándulóhelye a Tátrefüred vendégeinek, hol az ott állandóan lakó vendégeken kívül sok ezren fordulnak meg, mint napi vendégek.

Bérelni szándékozók felhivatnak, hogy 400 korona bánatpénzzel ellátott ajánlatukat 1901. szept. végeig nyújták be alulírott nál, hol a bérleti feltételek is megtudhatók.

Szépes Szombat, 1901. évi augusztus hóban

Hensch Ede, elnök.

Kovald Péter és Fia

cs. és kir. szab.

műfestő-, vegytisztító- és gőzmosó-gyár

Gyár és főüzlet:

Budapest,

VII., Szövetség-utca 37.

Gyűjtő telepek:

II., Fő-utca 17.

IV., Kiskorona-utca 6.

V., Váci-körút 78.

(Pesti Hirlap palota)

V., Nádor-utca 11.

VI., Andrássy-ut 26.

VII., Akácfa-utca 40.

VIII., Rökk Szilárd-u.

VIII., József-körút 62.

IX., Üllői-ut 2.

 Etválat szállodai és vendéglői fehérneműek tisztítását.

Hirdetmény.

Nagy-Kun-Karczag rendezett tanácsu, 21000 lakossal, kir. járásbirósági, vízszabályozási és adóhivatali székhelyvel bíró városban mintegy 60000 korona költséggel épült, italmérési joggal egybekötött, forresöves kazánal és artézi vízvezetékekkel ellátott

gőz- és kádfürdő

1902. január 1-től három, esetleg több évre is bérbeadják.

A fürdő-épület közvetlen közelében van egy 5 szoba, konyha és éléskamrából álló lakás pinczével, mely szinte a bérlethez tartozik.

Bérleni szándékozók felhivatnak, hogy ajánlataikat **600 (hatszáz) korona bánatpénzzel felszerelve** a „Karczagi gőz- és kádfürdő részvénytársaság“ igazgatóságához Karczagra címelve, **folyó évi augusztus hó 31-ik napjáig bezárólag adják be.**

A részletes feltételek **Tassy Géza** polgármester vezérigazgatónál és **Molnár János** ügyvédnél a délutáni órákban megtekinthetők.

Karczag, 1901. évi július 12.

Az igazgatóság.

2-2

Alapítva 1825.

Alapítva 1825.

HUBERT J. E. POZSONY

pezsgőbor pinczészete

ajánlja elismert kitűnő minőségű pezsgőit, különösen

GENTRY CLUB

márkáját

mint a budapesti országos kaszinó pezsgőjét.

Budapesti főraktár: **Szimon István** urnál, Váci-körút.

Képviselő: **Kralupper E. C.** ur V., Nádor-utca 19. sz. Telefon 39-24.

Szakiskolánk köréből. A pinczér szakiskola érdemes szaktanárának *Török Istvánnak* meghívására a legközelebbi tanfolyam megkezdése alkalmával lapunk szerkesztője *Ihász György*, a pinczér-egylet tevékeny titkárával *Kalmár Fabiánnal* mint érdeklődők fognak az előadásra megjelenni. Itt említjük meg, hogy a mult tanévben — mint legjobb tanuló — az első pályadíjat *Tomor Ferencz* fővárosi vendéglős barátunk hasonló nevű fia nyerte el. Üdvözöljük!

Nyári kerthelyiség. A hársfa-utca 28 sz. alatt van *Kirnbauer Samu* vendéglős szaktársunk díszes kerthelyisége, mely a főváros VII-ik kerületének egyik leglátogatottabb szórakozó helye. Ajánljuk a barátságos gyűlést a t. közönség tömeges látogatásába.

Uj vendéglő. *Möszner Ferencz* fővárosi törvényhatósági bizottsági tag, előkelő vendéglős szaktársunk, Kőbányán a Gergely-utca 7. sz. alatt (volt Toitt-féle vendéglő) díszes vendéglőt nyitott. Sok szerencsét kívánunk iparunk eme köztiszteltben álló vezérférfiának.

A Budapesti Pinczéregyesület vezetősége az országos pinczér-egyesület alakítása dolgában *Gundel János*nál, a fővárosi szállodások, vendéglősök és korszmárosok ipartestületének elnökénél tiszteltgett és részletes előterjesztést tett neki a mozgalomról. *Gundel János* szívesen fogadta a küldöttséget, helyeselte a pinczerek mozgalmát s megígérte, hogy ügyüket az ipartársulat választmányi ülésén *pártolól fogja előterjeszteni.* A Budapesti Pinczéregyesület különben új helyiségbe költözött, a Kerepesi-ut 9/b. szám „Otthon” körhelyiséget bérelte ki s azt ujonnan berendezte. A kávésszék körének tagjai, minthogy a kör megszűnt, a Budapesti Pinczéregyesületbe léptek s az egyesülés hivatalos ünneplése az új helyiség megnyitásával egyetemben még ebben a hónapban lesz.

Itt megemlítjük, hogy a pinczerek munkaközvetítő- és szakegyletének elnöksége *Gundel János* urat szintén felkereste hogy a szeptember havában megtartandó kongresszusukon a diszelnökséget fogadja el. *Gundel János* ur pedig kijelentette, hogy a diszelnökséget *nem fogadja el* s mivel az ipartársulat a budapesti pinczér-egylettel már 15 év óta a legjobb egyetértésben és jó viszonyban van s mivel a pinczér-egylet is mindama mizériák megszüntetésére törekszik, melyeket a szak- és munkaközvetítő intézet maga elé tűzött, a pinczér-egylettel szemben *semmiféle ellenmozgalmat nem pártolhat* s így a diszelnökséget *sem fogadhatja el.* Iparunk legelső vezérférfiának eme kijelentése a budapesti pinczér-egylet s az „Országos pinczér-egyesület hívei között nagy örömet szerzett.

Üzleti hírek. *Horváth József* a budapesti „Newyork” kávéház főpinczéri állását vette át. — *Szajer Bélá* a nagymező-utca „Orfeum” főpinczéri állását vette át. *Récsey J.* szabadkán a „Nemzeti” szállodában, *Bandl Ferencz* és *Bandl József* Makón a mezőgazdasági kiállítási pavilon főpinczéri állását vette át. *Szombathelyen* a „Sabária” nagyszálloda igazgatói állását *Neizer Ferencz* fővárosi szaktársunk vette át. *A pinczerek szak- és munkaközvetítő egylete* a következők helyezett el: *Hanul János* felsz. Központi kávéház. *Tóth Jenő* főpinczér *Adria* kávé. — *Mozser Géza* éth. *Royal* nagyszálloda. — *Buchoffer György* szoba-pinczér állást nyert a Hungária szállóban Budapest. — *Keszei Floris* főpinczéri állást *Turkovits* étterem Balaton-Füred — *Vörös Márton* felsz.

Gyúrfás Kisfaludi kávéház Győr. — *Ungár János* felszolgáló, *Favorit* kávéház, — *Farkas Adolf* fizető-pinczér Központi kávéház Buda, — *Volaskai Gyula* éthordó, *Vöglein* étterem. *Blajer Imre* felszolgáló *Kaszás kávéház* Tata-Tóváros, — *Foki Pál* felszolgáló, *Cassino Kávéház* Buda — *Orosz István* éthordó, *Schunk* vendéglő Nagy-Maros. — *Rotschild* *Dávid* felszolgáló, *Lázár kávéház.* — *Nadrovetz Ferencz* felszolg., *Parlament kávéház,* — *Pól István* éth. állást nyert az Angol Királyné szállodában Bpest. — *Roth Adolf* felszolg. *Árpád kávéház* Ujpest. *Borbély* *Gedeon* éthordó. *Tisztviselők* országos kaszinójában. — *Hajduk András* szoba-pinczér *Korona* szálló fogaras. — *Vas Lajos* éthordó *József Főherczeg* szálló *Cirkvinicza* — *Ragács* *László* főpinczéri állást nyert a Szent Lukács-fördőben, ugyanott mint fizető *Weber* *Károly*, mint éthordók *Stefanics* *Ernő*, *Braun* *Sándor*, *Stuller* *Aladár* és *Bogyik* *Vincze* mint szoba-pinczér.

Pályázat. A „Szólószeti és Borászati Lap Naptára” a jövő évre ugyis dus tartalmát szépirodalmi rovattal fogja megbővíteni. E czézből rövid, tárczaalakú cikkekre pályázatot hirdet. A tárgy szabadon választható, de kívánatos, hogy benne a szólószetre vagy a borászatra vonatkozás legyen, tehát szaktárca és irodalmi színvonalon álljon. Első díj 25 korona, a második díj 10 korona. Határidő f. évi szeptember 15. A bírálatot szivességből elfogadták: dr. *Horváth* *Adám* orsz. képviselő és *Vajda* *Viktor* főreáliskolai tanár. A jelgés pályázatok a „Szólószeti és Borászati Lap” szerkesztőségéhez (Keckemét) küldendők.

NYILTTÉR.*)

Nehézhallás. Egy gazdag hölgy, aki dr *Nicholson's* által mesterséges füllobbal gyógyított a nehéz hallás és fülzúgás ellen, intézetét, mint 75,000 frtot ajándékképp átadta, hogy olyan süketek és nehézhallók, kik nem rendelkeznek a kellő anyaggal, maguknak a füllobot megszerezhessek ingyen. Leveleket 5074. szám alá, *Nicholson-intézet „Longcott.”* *Gunnesbury, London W.*

Ajánlkozás. Csapláros, vagy főpinczéri állást keresek. — **500 frt óvadékkal** rendelkezem. **Steinfeld** *Ernő* vendéglős *Volócson.*

Vendéglősök figyelmébe!

Tisztelettel tudatom, hogy már a napokban megkezdem **kitűnő csemege-szőlóm** szállítást. Eladás alá kerül *Chasselas, Rouge* és *Blanc* vegyesen **muskatály** fajokkal. Nagyban métermázsánként állomására **börmentesen** korona..

Börmentes posta-kosarakban (5 kg.) **korona 3•30** — Minden igyekezetem oda fog irányulni, hogy a m. t. vendéglős urak elismerését teljes mértékben nyerjem el. Kér becses rendelést

Elek Árpád, szőlőbirtokos, bortermelő, **Sajó-Szentpéteren.**

Vendéglősök figyelmébe!

Pécsi szőlőim **idei termését** kedvező ár és feltételek mellett a **termési helyen** átvéve **eladom.**

Jankovits *Hugó,* szőlőnagybirtokos, **Pécs.**

Molnár Vilmos

cs. és kir. szab.

sérvkötész és keztyűgyáros.

Dusan felszerelt raktár minden e szakmában vágó különlegességekben.

Budapest, VII. ker., Károly-körút 28. szám.

Kizárólag itt kapható a *legjobbnak elismert szabadalmazott kettős és egyoldalú sérvkötő.*

Egyedül az én pelottáim vannak úgy készítve, hogy bármely testtartáshoz és testmozgáshoz *simuln k* s rugalmas ellenállásuk minden más készítménynél nagyobb és állandóbb.

Pelottáimnál *feldörzsölések; bőrtobbok, maródások s kellemetlen nyomás* érzések ki vannak zárva.

Sérvkötőim ára a legjutányosabb. A legszebb és legtartósabb **keztyűk** nálam kaphatók.

Egyetlen raktár *legzelesterűbb s elpusztíthatlan* legkülönfélébb

pinczértáskákban,

melyekre különösen felhívom a vendéglős és pinczér urak figyelmét. Tisztelettel

MOLNÁR VILMOS.

ALAPITTATOTT 1869.

Honi ipar! Honi ipar!

KISZELA ÁGOSTON

Első hazai bőrönd- és bőrárugyára.

En gros és detail osztálya:

BUDAPEST,

VII. ker., Klauzál-utca 4. szám,

VII., Dohány-utca 48. szám.

Mindenféle utazóeszközök dus választékban. Különösen ajánlom a **főpinczér** urak figyelmébe az általam feltalált

pinczértáskát,

mely a gyomrot szorító nadrágszíjat nélkülözhetővé teszi.

Árjegyzékkel ingyen és bérmentve szolgálunk.

Segesváry Balázs

részműves

Budapest, VII., Dob-utca 16.

VI., Király-utca 13.

Elfogad mindennemű réz- és vaspléhmunkákat.

Mindenféle megrendelések,

valamint

réz- és vasedény-czinezések pontosan és jutányosan teljesítettek.

Legkiválóbb hazai ásványvizek: Szolyvai Lubi Erzsébet, Polenai
Megrendelhető az uradalmi ásványvizek bérletességénél
Szolyván, (Beregmege). Budapesti főraktár: Kerepesi-ut 11., I. e m

Csemegeszőlő eladásra.

A folyó évi szőlőérés idenye alatt eladás és szállításra tisztelettel ajánlja legbecesebb **exquisit csemege és különféle chas-selás szőlő és remek muskotály fajait 5 kilós csinos postakosarakban, gondosan csomagolva és bérmentve —**

4 koronáért.

Nagyobb mennyiségben métermázsanként a folyó piaci áron.

Ugyszintén eladó lesz szüretkor különféle **becses borfajokat adó**

must,

esetleg kiforrott

uj bor.

Kecskemét.

Katona Zsigmond

gyógyszerész

Kecskemét-Katona-telepi minta-szőlészet.

2-6

LÖB KÁROLY

hentesmester

Budapest, X., Kőbánya, Gergely-utca 23. sz.
Ajánlja naponta frissen vágott sertések húsát és zsiradékárúit nagyban. (4-12)

Tamásiban Tolnamegyében

a nagyvendéglő eladó.

Tamási 5000 lakossal bir, van járásbíró-sága, telekkönyvi hivatala, főszolgabíró-sága, adóhivatala, közjegyzője, stb. Ezentúl évenként 5 országos vásárja, mindegyik 2-2 napig tart, hetivásárja, 2 vasut-állomása. Az évenkénti sorozások szemlék, társas összejövetelek s balok, úgy gyűlések és értekezletek a nagyvendéglőben szoktak tartatni.

Az ár és a közelebbi feltételekről alulirt tulajdonos ad bővebb felvilágosítást.

Dr. Fröhvirth Jenő

ügyvéd, Tamásiban.

5-6

Kolozsvárt 1900. évi kiállításon díszoklevéllel ki-tüntetett szabadalmazott „Salvator” dohtalanító segítségével minden **dohos, hűdös, penészes** bor, más szeszes ital vagy kozmás pálinka biztos sikerrel dohos szagától és kellemetlen ízétől megfosztható anélkül, hogy eredeti ízéből, zamatjából, színéből vagy fényéből veszítene, alkalmazása egyszerű. *Ára 300 literhez felszorelve 2 kor. 40 fill., minden további 100 l. 50 fillérral több.* A szétküldés az összeg beküldése ellenében vagy utánvétellel történik.

Megrendelhető a feltalálónál

Schwartz Ignác Mohol (Bácska.)

Dicső-ő-velek a legelső szaktekintélyektől.

Kávéház bérbeadó!

Megye-székhelyen, sok hivatallal, nagyon sok uri közönséggel bíró városban, igen jó menetelű, és gyönyörű berendezésű **kávéház** a legjobb feltételekkel, olcsó házbérrel **családi viszonyok miatt** azonnal kiadó. Levelek kéretnek e lap kiadó-hivatalába.

Hegyesi József

mű-szakács

Budapest, IV., Ujvilág-utca 15. szám.

Elvállal helyben és vidéken dejeuner-, diner-, souper-, banquette-, soirée- és ünnepi-talokmák főzését, magyar és francia konyha szerint a legfinomabb igényeknek megfelelő konyha- és asztali készlettel.

**Ifj. Haggenmacher H.
Sörfözde.**

Palaczk-sör

különlegességek:

**Szalon-sör.
Maláta-sör.**

Megrendelési helyek:

Budapest, V., Kádár-utca 5.
Haggenmacher Kőbánya.
Haggenmacher Budafok.

Evi forgalom 5 millió palaczk.
Evi termelés 125.000 hektoliter.

Szalámi

első rendű csemege szalámit ajánlok **2 korona 90 fillérért ki-logrammonként** utánvétel mellett. — Nagyobb vételnél árengedményvel.

Tolnai Gyula Miskolcz.

Kávéházi helyiségnek

a Tester-féle házban a Preis-féle **kávéház** azonnal kiadó. — Értekezni lehet **Rosenthal Vilmosnál** Nyiregyházán.

SZÁLLODA

nagyobb vidéki városban, az utasok által leginkább látogatva, mint igen jömenetelű üzlet általánosan elismerve, mely a múlt évben kimutathatóan tisztán mindennemű kiadást levonva 8000 koronán felül jövedelmezett, igen jutányosan eladó kedvező fizetési feltételekkel. Továbbá **szálloda**, melyet bárkinék is tiszta lelkiismerettel merek ajánlani, igen jutányosan és igen kedvező fizetési feltételekkel eladó. Továbbá **kávéház** nagyobb vidéki városban igen szépen berendezve jömenetelű s egyáltalán mint egészséges üzlet ismeretes, melyben bárki is fényes exisztenciát talál, azonnal olcsón és kedvező feltételek mellett eladó. Továbbá **kávéház** a főváros legnagyobb forgalmu pontján, mint szolid és jömenetelű üzlet általánosan ismeretes, nappali és éjjeli üzlet egyaránt, bizonyítható évenkénti tiszta jövedelme minimum hat-ezer korona, igen jutányosan eladó. Továbbá szálloda, vendéglő, ká-véház és szálló vendéglő helyiségek, újonnan építettek, vagy bér-beadandók nálam mindenkor előjegyzésben vannak, ugyszintén telje-sen berendezett kisebb szállodák vagy kávéházak vidéken jömenetelűek, directe a háztulajdonosoktól berendezve bérbevehető s nálam ilyenek mindenkor előjegyzésben vannak. Ugyszintén kerestetnek csaplaresok mindenkor jömenetelű fővárosi és vidéki vendéglői üzletre csakis óvadékkal rendelkezők. Bővebbet **Niemetz Gyula** üzletek adásvételi irodájában, Budapesten, József-körút 18. sz.

5-6

Több száz

~ kiváló orvos által ajánlva. ~

KRISTÁLY
ÁSVÁNYVIZ

Legyen mindennapi italod!

Linhart Vilmos

festő-műtermében kávéházak és vendéglők részére szükséges **diszítési festmények** és allegóriai képek a legszebb kivitelben **készíttetnek**. Műin tézete

Budapest, VIII., Hunyady-utca 27. sz. saját házában. Telefon.

Csany község előljárósága.

1787/901.

Hirdetmény.

Csany község alólirott előljárósága ezennel köz-
hírré teszi, hogy a község tulajdonát képező

nagy korcsma és vendéglő

helyisége 1902. január 1-től kezdődőleg (6) hat egymás
után következő évre a **folyó évi szeptember 26.
délután 3 órakor** Csany község közházánál nyil-
vános árverésen a legtöbbet ígérőnek

haszonbérbe fog adatni.

A haszonbérbe vevő részére a bérlet tartamára
egy korlátlan **italmérési engedély** az 1899. évi
XXV. tcz. végrehajtására vonatkozó utasítás 9. §-a
határozmányai értelmében — ha egyébként az 1888.
évi XXXV. tcz. 5. §-a követelményének megfelel, **ki
fog adatni.**

Csanyon, 1901. augusztus 5-én

Kovács Elemér

h. jegyző.

Somodi János,

biró.

2—3

Nagy-Körös város polgármesteri hivatalától.

7880/ki. 1901.

Hirdetmény.

Nagy-Körös város tulajdonát képező **piacztéri szállodai helyiség**

vendéglővel és kávéházzal, a város által elő-
állított felszerelésekkel, továbbá a városon ki-
vül fekvő **Széchenyi fürdőkert helyiségei is,**
az azokkal járó jogokkal 1902. január 1-sejétől,
illetve ez utóbbi 1901 évi november hó 1-étől
6 évre f. é. augusztus 27-én d. e. 9 órakor a
a városi gazdatanácsnoki hivatalos helyiségen,
mindegyikre nézve a külön feltételek alapján
**külön-külön és együttesen is nyilvánosan tar-
tandó árverésen bérbe fognak adatni.**

**Kikiáltási ár a nagyvendéglőre
6000 korona, bánatpénz 1200 korona,
a „Széchenyi“ fürdőkertre 2150
kor., a két helyiség kikiáltási ára 9000 kor.,
bánatpénz 1800 korona, melyek készpénzben,
vagy óvadékképes értékpapirokban leteendők.**

A feltételek a gazdatanácsnoki hivatalon
megtekinthetők; vidékieknek kívánatra postai
úton megküldetnek.

Az árverések a városi közönségre a kép-
viselőtestület jóváhagyásától tétetnek függővé.

Nagy-Körös, 1901. augusztus 14.

Jaloviczky László,

gazdatanácsnok.

1—1

Haszonbérbeadási pályázati hirdetmény.

A dévai ipartestület közhírré teszi, hogy a tulajdo-
nát képező s a Fő-utca és Magyar-utczára néző **sarok-
háza,** a melyben van egy **üzlethelyiség,** — és egy
4 szobából álló uri lakás, konyha, kamra, pince, külön
padlás és fűskamra, — továbbá ugyanezen épületben a
magyar-utczai oldalon van egy

vendéglő-helyiség

melyhez tartozik két lakószoba, konyha, kamra, kettős
pince, külön-padlás, sertés-ól, kút, egy kis udvar s az
ezekhez tartozó **ebédlő, kávéház** és két osztályra
osztott **csapszékekkel** együtt — külön-külön, vagy együtt
is **folyó évi október hó 1-étől kezdve három,
esetleg 6 évi időtartamra**

haszonbérbe adatnak.

Felhívhatnak mindazok, a kik a főlisortakra pá-
lyázni óhajtanak, hogy írásbeli zárt ajánlataikat, az **egy
évi haszonbér összegét** számmal és betűvel kitűn-
tetve — 5% bánatpénzzel együtt — **f. évi augusztus
hó 20-ig** az ipartestület irodájába beküldeni szives-
kedjenek.

A beérkezendő ajánlatok feletti határozat folyó évi
szeptember hó 1-én fog megejteni. — Az ipartestület
fentartja magának a jogot az ajánlatok közül azt elfo-
gadni, mely legkedvezőbb, avagy a beérkezett ajánlatok
közül egyiket sem fogadni el.

Déva, 1901. július 15.

A dévai ipartestület.

Nagyrőcze rend. tan. város polgármesteri hivatalától.

1054/1901. szám.

Hirdetmény.

Nagy-Rőcze r. t. város tulajdo-
nát képező, a piacon fekvő

nagyvendéglő

**alsó és felső korecsmi helyisé-
gek, italmérési joggal,** azokhoz
tartozó **mellék helyiségekkel,** és
pedig **egyenként, külön-külön,**
1902. január hó 1-étől kezdve **három
egymást követő évre,** nyilvános
árverés útján **folyó évi október hó
28-án d. e. 9 órakor** a város ta-
náctermeben

bérbe fog adatni.

A bérleti feltételek a városi irodában
a hivatalos órákban megtekinthetők.

Nagyrőczén, 1901. augusztus 10.

Stefancsok Károly,

polgármester.

1—2

Alapított 1857-ben.

DIETZL JÓZSEF

BORNAGYKERESKEDŐ ÉS BORTERMELŐ

CSÁSZÁRI ÉS KIRÁLYI UDVARI SZÁLLÍTÓ

valamint Ő es. és kir. fensége

József főherceg udvari szállítója. Szerb királyi udvari szállító.

BUDAFOKON, (Budapest mellett.)

3-24

Ajánlja tisztán kezelt

**asztali-, pecsenye-,
és csemege-borait**

—hordókban, valamint palaczkokban.

A czég különlegessége:

**BUDAI SASHEGYI
sajáttermésű VÖRÖS BORA**

Kitüntetve:

Arany érem Brüsszel 1888.
Nagy kiállítás érem Budapest 1895.
Ezüst állami érem Budapest, 1895.

Diszoklevél Brüsszel 1897.
Arany érem Bécs 1899.
Ezüst érem Páris 1900.

Magyar-Pezsgőbor-Ipar.

Louis François & Comp.

császár és kir. udvari szállítók.

⊗⊗⊗ Fülöp Szász Coburg Góthai Herczeg Ő Fensége szállító. ⊗⊗⊗

Diplome d'Honneur

Budafok (Promontor.)

Arany érem

1890 Lissabon

1896 Bordeaux

1896 Paris (Académie Nationale
de commerce.)

Grand Prix; Hors-Concours:

1897 Marseille

Ezüst érmek

1889 Páris

1896 Budapest állami ezüst

1900 Páris.

1890 Nizza

1894 Antwerpen

1890 Temesvár

1897 Brüsszel

1898 Bécs

1900 Paris (Académie Nationale
de Commerce.)

Ajánljuk „Transylvania“ fél édes és „Vin brut“ savanyu izű,
közkedveltségű pezsgőboraink megízlelését.

Főraktár: **Borhegyi Ferencz** ezelőtt Lápóssy.

Budapest, Gizella-tér.

16-24

Vezérképviselőség Magyarország részére: Ruda és Blochmann Budapest, V., Akadémia-utca 16. sz.